

foreningernes Fællesudvalg udtalt sine Betæneligheder ved en saadan Bestemmelse. Ved at tilføje den Betingelse, at vedkommende bør staa i Forretningsforbindelse med Agenturgiveren, har man opnaaet at indskrænke Bestemmelsen til kun at angaa saadanne Tilfælde, hvor alligevel de fleste Handlende efter god Forretnings-sik vilde reklamere; og af Anerkendelse af Reglen i denne Skikkelse findes der, som ovenfor antydtes, tilmed allerede Spor i nugældende Retspraksis. Den danske Kommission har derfor ment ikke at kunne opgive den nævnte Betingelse, selv om dens Tilføjelse er sket paa Bekostning af den iøvrigt saa ønskelige Overensstemmelse mellem alle tre Udkast.

§ 83.

I Overensstemmelse med den almindelige Opfattelse af Agenturhvervets Karakter, se saaledes den tyske Handelslovbog § 86, og med gældende Retspraksis er det i § 83, 1ste Stykke udtalt, at Agenten, selv om han kan afslutte Salg, som binde Agenturgiveren, ikke uden Bemyndigelse af denne kan modtage Betaling for solgte Varer eller efter Salget give Henstand med Betalingen eller Afslag i Prisen eller foretage anden Ændring i Aftalen. Bestemmelsen gælder, hvad enten Agenten er vedvarende Repræsentant eller ej. For at Køberen skal kunne frigøres ved Betaling til Agenten, er det naturligvis ikke nødvendigt, at denne af Agenturgiveren er forsynet med en udtrykkelig Incassofuldmagt; ogsaa andet Forhold fra Agenturgiverens Side kan give Køberen Beføjelse til at antage, at Agenten har Oppebørselsbemyndigelse, se nedenfor. Hvorvidt en Agent, der har Afslutningsmyndighed, ved Salgets Afslutning kan give Kredit eller indrømme Købere andre Lempelser, er ikke afgjort ved Bestemmelsen i Udkastet; det maa bero paa Bemyndigelsens Indhold i de enkelte Tilfælde, og paa hvad der er Koutume i de forskellige Brancher.

I Paragrafens 2det Stykke er det paa-lagt Agenturgiveren, der gennem Underretning fra Agenten eller Køberen har faaet Kundskab om, at Agenten uberettiget har

modtaget Betaling for Varer, som ere solgte ved hans Medvirken eller under saadanne Omstændigheder, at § 70 kommer til Anvendelse, at reklamere overfor Køberen uden ugrundet Ophold, hvis han ikke vil godkende Betalingen. Undlader han dette, anses Betalingen for godkendt. Ogsaa denne Regel stemmer med almindelig Handelsopfattelse. Kun om dens Afgrænsning har der været nogen Tvivl, idet der har været Spørgsmaal om at begrænse Reglen til det Tilfælde, at Betalingen er modtaget af en Agent for Varer, som ere solgte ved hans Medvirken. Man har dog ment at burde medtage de Tilfælde, at Betaling er modtaget af en Agent for Varer, som ere solgte under saadanne Omstændigheder, at Provision af Salget ifølge § 70 tilkommer Agenten, jfr. Bemærkningerne til § 84. Herefter vil altsaa f. Eks. en Agenturgiver, der har forsømt rettidig Reklamation, ikke, naar Agenten kommer under Konkurs, kunne afkræve Køberen den Del af Købesummen, han ikke har kunnet erholde i Agentens Konkursbo. I den tilsvarende Bestemmelse i § 91 i Kapitlet om Handelsrejsende er der, naar Reklamation overfor en stedfunden Betaling er undladt, yderligere tillagt Køberen Ret til ogsaa fremtidigt at erlægge Betaling til den Rejsende for saadanne Køb, indtil han modtager Underretning fra Handelshuset om, at Betaling ikke maa ske til den Rejsende, se herom nærmere i Bemærkningerne til § 91. Naar en tilsvarende Beføjelse ikke er tillagt Køberen, der har betalt til en Agent, er Grunden den, at medens det er ret almindeligt, at Købere staa i den urigtige Formening, at de kunne frigøre sig ved Betaling til den Handelsrejsende, er en saadan Vildfarelse mindre hyppig, naar Talen er om Agenter; som Regel vil vedkommende Køber, selv om han tidligere har betalt til Agenten, have Fornemmelsen af, at han handler paa egen Risiko, naar han paany betaler til denne. Men naturligvis kunne Forholdene stille sig saaledes, at Køberen, naar Agenturgiveren gentagne Gange upaataalt lader Agenten modtage Betaling, maa være be-føjet til at gaa ud fra, at der er tillagt